

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De nonullis casibus in specie, & jure expressis, in quibus lite non contestatâ testes recipi non debent, vel non ferri sententia definitiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

TITVLVS VI.

UT LITE NON CONTESTATA, NON
PROCEDATUR AD TESTIUM RECEPTIONEM,
VEL AD SENTENTIAM DEFINITIVAM.

Regula generalis hęc traditur, quod ante litis contestationem nec ad testium receptionem (super causâ principali scilicet) nec ad sententiam definitivam ferendam, quâ causâ principalis finiatur (neque enim de interlocutoriis sententiis sermo est) definiti debeat, quia tamen suas hęc regula patitur exceptiones, ideo in specie examinanda illa magis. Sit ergo

§. I.

De nonnullis casibus in specie, & jure expressis, in quibus lite non contestata testes recipi non debent, vel non ferri sententia definitiva.

Primò in causis matrimonialibus, si agatur de fœdere, & vinculo, ac valore matrimonii, ordo judiciarius exactè servandus non est, sed procedendum summarè, & celeriter negotium expediendum; si tamen de crimine tantùm agatur, adulterii v. g. ad separationem thori, testes recipi non debent, aut sententia definitiva ferri ante litis contestationem, etiam si Reus sit contumax, & excommunicari possit *c. Ad hac 1. & c. Accedens 4. h. t.* cum in causa hac odiosa, quę tendit ad thori dissolutionem manente vinculo, rigidus ordo servandus sit. Secundò non potest procedi ad testium receptionem, aut sententiam de-

finitivam contra contumacem, in causa principali restitutionis, si lis contestata non fuerit, *c. Accedens 2. h. t.* quare excommunicari possit: totus enim processus in tali casu nullus & irritus est, si non contestata, quę est fundamentum validi iudicis ordinarii. Tertio, quare contra contumaciter absentem, testes recipi possunt ante litis contestationem, nec sententia definitiva super causa principali ferri, potest tamen actor, si reus contumaciter absens sit, in possessionem rei petite, custodię causam imponere, si verò res talis sit, de qua litigatur, dicto modo in possessionem mitti non possit actor, per censuram Ecclesiasticam compelli debet reus, ut compareat, & litem contestetur, *c. Tunc 3. h. t.* ubi contumacia reo tali prodest. Si actor post oblatum libellum, ante litis contestationem, contumaciter se absteret, nec ad instantiam Rei citatus compareat, audiendus Reus est, & ipsius defensiones, ac ferenda sententia definitiva, etiam si lis contestata non fuerit, ut nocens scilicet propter contumaciam actoris, qui liberè ad iudicium provocavit, patiatur.